

Canonul cel mare al Sfântului Andrei Criteanul – partea a doua

(după „Canonul cel Mare”, Editura IBMO, București, 2018, și din Triod, 2010)

Pavecernița Mare

Marți seara, săptămâna 1 PM, 24 februarie 2026

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată întinăciunea și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele; întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!” Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta:

„Slăvit să fie Domnul!” Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeuule, ajută-mă!
Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL (partea a doua)

Glasul al 6-lea

Cântarea 1-a

Irmosul:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeul Părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Întrecând uciderea lui Cain, de voie m-am făcut ucigaș cugetului, sufletului, hrănindu-mi trupul și luptând împotriva lui cu faptele mele cele viclene.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Nu m-am asemănat, lisuse, dreptății lui Abel. Daruri bine primite nu Ți-am adus niciodată, nici fapte dumnezeiești, nici jertfă curată, nici viață fără prihană.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Precum Cain, așa și noi, ticăloase suflete, am adus fapte spurcate Făcătorului tuturor, și jertfă cu prihană și viață netrebnică; pentru acestea ne-am osândit împreună.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup și oase, și suflare de viață. Dar, o, Făcătorul meu, Mântuitorul meu și Judecătorule, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Mărturisesc Ție, Mântuitorule, păcatele pe care le-am făcut, și rănila sufletului și ale trupului meu, care tâlhărește mi-au pus mie asupra gândurile cele ucigătoare dinlăuntru.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

De am și greșit, Mântuitorule, dar știu că ești iubitor de oameni; lovești cu milă și Te milostivești fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, și alergi ca un părinte, chemând pe cel risipitor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime mai presus de ființă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului și, îndurată fiind, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotirea celor ce te laudă pe tine, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului și, ca o Stăpână curată, mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Din nou Irmosul:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeul Părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 2-a

Irmosul:

Ia aminte, Cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de veșmântul cel dintâi, țesut de Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcăminte de rușine, ca și cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele cele din voia mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îmbrăcatu-m-am urât cu haină de ocară și însângerată, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Căzut-am întru întristarea patimilor și în stricăciunea cea trupească, și pentru aceasta acum vrăjmașul mă asuprește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Viață iubitoare de cele materiale și de averi, prin neînfrânare alegând eu, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcină grea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcăminte de multe feluri de cugete rușinoase, și mă osândesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îngrijitu-m-am cu stăruință numai de podoaba mea cea din afară, neluând în seamă cortul dinlăuntru, cel după chipul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile, frumusețea chipului celui dintâi; dar, precum drahma, oarecând, așa mă caută și mă află.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Greșit-am, și ca păcătoasa strig Ție: Eu însumi Ți-am greșit; primește, Mântuitorule, cape un mir și lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Fii mie milostiv, strig Ție, ca și vameșul, Mântuitorule, fii mie milostiv; că nimeni dintre cei din Adam, n-a greșit Ție ca mine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine, Dumnezeul tuturor, Unul în trei fețe Te laud: pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ești prealăudată, roagă-te îndelung să ne mântuim.

Irmosul:

Ia aminte, Cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea care se clatină; că Însuți ești Sfânt și Domn. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, Surpătorul morții, și strig Ție din inima mea, mai înainte de sfârșit: Greșit-am, milostivește-Te și mă mântuiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; că nu este cineva între oameni, din cei ce au greșit, pe care să nu-l fi întrecut eu cu păcatele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea acelora, cea întru cufundarea potopului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lui Ham aceuia, batjocoritorului de tată, urmând, suflete, n-ai acoperit rușinea celui de aproape, întorcându-te cu fața înapoi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot. Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de văpaia a toată pofta cea nebunească.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă, strig către Tine, când vei veni cu îngerii Tăi, ca să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Unime neamestecată, nefăcută, fire fără de început, cea lăudată în Treimea Fețelor, mântuiește-ne pe noi, care ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune străină, că alăptând ai rămas Fecioară.

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea care se clatină; că Însuți ești Sfânt și Domn.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Priveghează, o, suflete al meu, și te fă deosebit, ca Iacob cel mare între patriarhi; ca să dobândești faptă cu cunoștință, ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu, și să ajungi norul cel neapus, întru gândire adâncă, și să te faci neguțător de lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Pe cei doisprezece patriarhi născându-i cel mare între patriarhi, ți-a sprijinit ție cu taină, suflete al meu, scară spre suirea cea cu fapte; pe fiii săi ca pe niște temeiuri și trepte, ca niște suișuri prea înțelepțește așezându-i.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Lui Isav celui urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău dreptul de întâi-născut al frumuseții celei dintâi; și de la binecuvântarea părintească ai căzut, și îndoit te-ai amăgit, ticăloase, cu fapta și cu gândirea; pentru aceasta acum pocăiește-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Edom s-a chemat Isav, pentru marea înverșunare a amestecării cu femeii. Căci cu neînfrânarea pururea aprinzându-se și cu dezmierdările întinându-se, Edom s-a numit, care înseamnă înfierbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

De lov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, că s-a îndreptat, n-ai râvnit bărbăției lui; n-ai avut tăria gândului lui, întru toate cele ce ai cunoscut, în cele ce ai știut, în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai arătat nestăruitor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cel ce era mai înainte pe tron, acum se vede gol pe gunoi, cu răni; cel cu mulți copii și vestit, de năpraznă fără fii și de casă lipsit; că socotea gunoiul palat și rănile mărgăritar.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nedespărțită în Ființă, neamestecată în Fețe, Dumnezeu, Te teologhiesc pe Tine, o Dumnezeire în Treime; ca pe Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu scaunul; și strig Ție cântarea cea mare, ce întreit-cântată întru cei de sus.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și ai născut, și ești Fecioară, și ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară; Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, și pânțelele a născut nesimțind dureri. Dumnezeu unde voiește, se biruiește rânduiala firii, că face câte voiește.

Irmosul:

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

De noapte mânecând, lubitorule de oameni, Te rog, luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Auzit-ai de sicriul lui Moise, suflete, cel purtat de apele și de valurile râului, că s-a păzit, ca întru o cămară oarecând, fugind de fapta cea amară a voii lui Faraon.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De ai auzit, ticăloase suflete, de moașele care ucideau oarecând fapta înțelepciunii cea bărbătească nevârstnică, primește acum înțelepciune, ca marele Moise.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nu ți-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egiptean, ticăloase suflete; și cum te vei sălășlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăință?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În pustietăți a locuit marele Moise. vino dar, suflete, de urmează purtării lui; ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Toiagul lui Moise te închipuiește, suflete, care a lovit marea și a încheiat adâncul, cu însemnarea dumnezeieștii Cruci; prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Finees, ca și tine, suflete, au adus lui Dumnezeu viață întinată și străină.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine Treime, Te slăvim, pe unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Părinte, Fiule și Duhule, ființă neamestecată, Unime, Căreia pururea ne închinăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat, și a unit Luiși firea omenească.

Irmosul:

De noapte mâncând, iubitorule de oameni, Te rog, luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Roșie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pe egipteni și pe mai-marii lor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Voie slobodă nerecunoscătoare ai avut, suflete, ca și Israel mai înainte; că mai mult decât dumnezeiasca mană, ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor cea iubitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Puțurile canaaneștilor gânduri, mai mult ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care izvorul înțelepciunii varsă curgerile teologiei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cărnurile cele de porc și căldările și bucatele cele egiptenești, mai mult decât pe cele cerești le-ai voit, suflete al meu; ca și de demult poporul cel nerecunoscător, în pustie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Când a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire a însemnat mai înainte coasta Ta cea de viață făcătoare; din care toți scoatem băutura vieții, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cercetează, suflete, și iscodește, ca Isus al lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței, și locuiește în el cu bună-legiuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime sunt, neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe; și Unime sunt prin fire unită, Tatăl, zice, și Fiul și dumnezeiescul Duh.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci, pe Ziditorul a toate roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Alcătuire a Sfântului Roman Melodul

Suflete al meu, suflete al meu, scoală, pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și ai să te tulburi. Deșteaptă-te, dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindenea și toate le plinește.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nedreptate am săvârșit înaintea Ta, nici am ținut, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul Părinților. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Fiind purtat chivotul în car, când s-a răsturnat junicea, numai cât s-a atins Uza acela de el, și a și fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, fugind de îndrăzneala aceluia, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Auzit-ai de Abesalom cum s-a sculat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele urâte, cu care a batjocorit patul lui David, tatăl său; dar și tu ai urmat pornirilor lui pline de pătimișe și iubitoare de desfătări.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită, căci alt Ahitofel aflând ca vrăjmaș, suflete, te-ai învoit cu sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea Însuși Hristos, ca tu să te mântuiești cu adevărat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Solomon minunatul, cel plin de harul înțelepciunii, făcând el vicleșug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s-a îndepărtat de la El harul. Cu acela și tu ți-ai asemănat blestemată viața ta, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

De desfătărilor poftelor sale fiind împins, s-a întinat, vai, iubitorul înțelepciunii, făcându-se iubitor de femei desfrânate și străin de Dumnezeu; acelaia și tu, o, suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdări rușinoase.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Lui Roboam celui ce n-a ascultat sfatul tatălui său, ai râvnit, suflete, totodată și lui Ieroboam, slugii celei prea rele ce s-a răzvrătit oarecând; dar fugi de asemănarea lor și strigă lui Dumnezeu: Greșit-am, miluiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă, Unime sfântă; lumini și lumină și trei sfinte și unul sfânt, este lăudat Dumnezeu Treimea. Laudă dar și preaslăvește, suflete, viață și vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lăudămu-te, te binecuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut din Treimea cea nedespărțită pe Fiul cel Unul și Dumnezeu, și tu singură ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cerești.

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nedreptate am săvârșit înaintea Ta, nici am ținut, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul Părinților.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine ai îndoit-o; că cele necuvioase cugeți și cele fără de lege faci; lasă cele ce ai și aleargă la pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De niniviteni ai auzit, suflete, că s-au pocăit față de Dumnezeu cu sac și cu cenușă. Acestora n-ai urmat, ci te-ai arătat mai rău decât toți cei ce au greșit înainte de lege și după Lege.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrimi a căutat. Urmează vieții lui celei plângătoare, și te vei mântui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Iona a fugit la Tarsis, cunoscând dinainte întoarcerea ninivitenilor, căci a cunoscut ca un proroc milostivirea lui Dumnezeu; de aceea se silea să nu mintă prorocia lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai cunoscut cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins, prin credință, văpaia cuptorului cea arzătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe toți cei din Legea Veche i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptele cele iubite de Dumnezeu ale dreptilor, și fugi de păcatele celor vicleni.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Părinte, Cel fără de început, Fiule, Cel împreună fără de început, Mângâietorul cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără de început, Duhule viu și ziditor, Treime Unime, miluiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca din vopsea de porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel, înăuntru în pântecul tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Irmosul:

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmosul:

Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos a fost ispitit, diavolul Îl ispitea, arătându-I pietrele, ca să le facă pâini. În munte L-a suit, să vadă toate împărățiile lumii într-o clipire. Teme-te, o, suflete, de înșelăciune, trezește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă a glăsuț predicând pocăința; Irod a săvârșit fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ci îmbrățișează pocăința.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, și locuitorii din toată Iudeea și Samaria auzind au alergat și și-au mărturisit păcatele lor, botezându-se voioși; cărora tu, suflete, n-ai urmat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nunta cinstită este și patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a binecuvântat dinainte, ospătându-Se trupește, și la nunta din Cana Galileii apa în vin prefăcând; arătând întâia minune, ca tu să te schimbi, o, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos a întărit pe paralizatul care și-a ridicat patul și pe tânărul cel mort l-a înviat, pe fiul văduvei, și pe sluga sutașului, și samarinencei arătându-Se, ți-a preînchipuit, suflete, închinarea cea în duh.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe aceea căreia-i curgea sânge, a tămăduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leproși i-a curățit; pe orbi și pe șchiopi i-a luminat și i-a îndreptat; pe surzi și pe muți și pe cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul; ca tu să te mântuiești, ticăloase suflete.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tatăl să-L slăvim, pe Fiul să-L preaînălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm; Treimii celei nedespărțite, Unimii după ființă; ca lumină și lumini, și viață și vieți, făcătoare de viață și luminătoare marginilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că întru tine ea cu credință împărățind, întru tine se și întărește, și prin tine biruind, întoarce toată încercarea, robește pe vrăjmași și stăpânește pe supușii ei.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toată mânia, necazul și stricăciunea, și de greșeli să ne mântuim noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta.

Irmosul:

Nașterea cea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Și se continuă Pavecernița Mare:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre, vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune?” Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; și sufletul meu s-a tulburat foarte și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lauda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a

Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când vei întoarce fata Ta de la mine? Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Și iarăși:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(trei metanii)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreaptă-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de El,

așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei dreapți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: „Tu ești Dumnezeul meu!” În mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor! Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de

la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbățați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: “Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdi spre Dânsul”. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdi; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bânuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el”, zice Domnul; „îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(trei metanii)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

*Apoi **Strana** începe Cântarea prorocului Isaia, cântând dulce, lin și rar, pe glasul 7:*

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu. *(de trei ori)*

Auziți toate neamurile, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și orice sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu!

Și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeuul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și, de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Și voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, și mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Căruia stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu. *(de trei ori)*

Și îndată se cântă TROPARELE, glasul 7:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Apoi, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a Heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine Te slăvește. Viețuitorii cei cu câte șase aripi, Serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preaînaltă. Toate oștile îngerilor cu cântări întreit Sfinte, Te laudă. Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău. Și întocmai cinstit, purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singurii văzători Cuvântului și slujitori, ale prorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca unii ce aveți viață nemuritoare, pentru toți rugați-vă cu dinadinsul, că toți suntem în nevoi. Ca, izbăvind-ne de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească: Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

*Și se zice cu glas lin **CREZUL:***

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute;

Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat; Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărei Împărăție nu va avea sfârșit.

Și într-unul Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin Proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi, rugăciunile (cu metanii):

Preotul: Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Strana: Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii. *(de două ori)*

Preotul: Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii.

Strana: Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii.

Preotul: Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Strana: Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Preotul: Sfinților slăviților apostoli, prorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Strana: Sfinților slăviților apostoli, prorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Preotul: Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Strana: Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Preotul: Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii.

Strana: Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii.

Preotul: Dumnezeuule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Strana: Dumnezeuule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

(apoi, fără metanii)

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă TROPARELE, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuților mei vrăjmași o știi, Doamne, și slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoști, Cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătății Tale, ca nu cândva să adorm întru moarte. Și ochii minții mele luminează-i întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; și mă deșteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un Bun și de oameni iubitor.

Stih: Caută și mă auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înaintea, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercetându-se, gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit. Și să aduc Ție mir de bună mireasmă, viață curată, întru pocăință mie agonisită; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: Credița ta te-a mântuit, mergi în pace!

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosința ta agonisind, Preacurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca și cu o platoșă; și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine: Stăpână, mântuiește-mă cu rugăciunile Tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne, miluiește. (de 40 de ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi

Strana: Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

Strana: Amin.

Preotul (rostește rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare):

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară măduarele noastre cele pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau, împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat, în loc de pâine, și băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina urgiei Tale și a mâniei Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărână lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lauda pe Domnul; că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu, Doamne, același ești și anii Tăi nu se vor împrăști. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Preotul (citește Rugăciunea lui Manase, Regele Iudeilor):

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov și al seminției celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, înaintea

Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, Bun, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, Căruia Îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar, Tu, Doamne, Dumnezeu cel drept, n-ai pus pocăință pentru cei drepte: pentru Avraam și Isaac și Iacob, care nu ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării.

Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: Iartă-mă Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta, și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Că pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi, cu trei metanii)*

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă TROPARELE DE UMILINȚĂ, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru, noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluieste. *(de 40 de ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Strana: Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluieste-ne și ne mântuiește pe noi!

Strana: Amin.

Preotul (rostește Rugăciunea Sfântului Mardarie):

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, lisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieste-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la

faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul face cădere mare, iar Strana cântă rar și frumos, pe glasul 7:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi. *(de două ori)*

Stih 1: Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih 2: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih 3: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută.

Doamne al puterilor...

Stih 4: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne al puterilor...

Stih 5: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă părăsi pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul Tău.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Preotul: Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde, Care pe cei dreپți iubești și pe cei păcătoși miluiești, Care pe toți chemi la mântuire întru făgăduința bunătăților ce vor să fie; Înсуți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreaptă viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curăță-le, cugetele îndreaptă-le, gândurile curăță-le și ne izbăvește pe noi de tot necazul cel din rele și durere. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Dumnezeu, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

Apoi, rostește rugăciunea Sf. Efrem Sirul:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie)*

Și după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie)*

Strana:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Preotul *(rostește rugăciunea de cerere către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, alcătuire a lui Pavel Monahul, din Mănăstirea Făcătoarei de bine):*

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, Curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii prin preaslăvită nașterea ta L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene, dulceților vieții, cu voia rob m-am făcut; ci, ca Una ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzându-L, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivițiile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Și, trecând cu vederea greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător iscusit poruncilor Sale să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine, întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de chinul cel veșnic izbăvind-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștenitor pe mine arătându-mă; pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Lui Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi

Preotul (*rostește rugăciunea de cerere către Domnul nostru Iisus Hristos*):

Și ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și truesc, adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte veghetoare, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Ridică-ne pe noi la vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Dăruiește-ne să-Ți aducem doxologie de toată noaptea, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru și cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Preotul (*numai în primele cinci zile din prima săptămână a Postului Mare, după rugăciunile de mai sus, îmbracă felonul, deschide Ușile Împărătești și zice*): **Și** pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm **Sfânta Evanghelie**! Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la Matei** citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și citește Ev. Matei 6, 1-13*)

Zis-a Domnul: „Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri. Deci, când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca milostenia ta să fie într-ascuns, și Tatăl tău, Care vede în

ascuns, îți va răsplăti ție. Iar când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, stând în picioare, să se roage, ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Când vă rugați, nu spuneți multe ca neamurile, că ele cred că în multa lor vorbărie vor fi ascultate. Deci nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de cele ce aveți trebuință mai înainte ca să cereți voi de la El. Deci voi așa să vă rugați: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi; Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul (*așază Evanghelia pe Sfânta Masă și, întorcându-se spre apus, pe solee, se închină spre icoana Mântuitorului, zicând*): Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește. Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul (*cu fața către credincioși, dintre sfințele uși, rostește rugăciunea*):

Stăpâne mult-milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstiului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfinților și slăviților buni biruitori Mucenici; ale Cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu Părinți ai noștri; ale Sfinților... a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră (**Strana:** Amin.); dăruiește iertare de greșelile noastre (**Strana:** Amin.); acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale (**Strana:** Amin.); izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul; împacă viața noastră; Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul (*se pleacă spre strană și spre credincioși și rostește*): Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul!

Și TOȚI răspund: Dumnezeu să vă ierte și să vă miluiască, părinte sfințite!
Preotul (*îi binecuvintează pe toți cei de față, zicând*): Dumnezeu să vă ierte și să vă miluiască.

Apoi se întoarce cu fața către răsărit, în fața Sfintei Mese, și zice Ectenia de obște:

Preotul: Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna sporire și întărire a dreptslăvitorilor creștini.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Părintele nostru (*Numele*), episcopul (*denumirea eparhiei*), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru dreptcredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și iubitoarea de Hristos armată.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce ne miluiesc și ne ajută nouă.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dâșii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru izbăvirea celor robiți.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce zac în boli și neputințe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru arhieriei ortodocși.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Și pentru toți creștinii ortodocși.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ctitorii acestui sfânt locaș.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru părinții și învățătorii noștri.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia:

Strana: Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

(Preotul închide Ușile Împărătești și dezbracă felonul.)